

[Finansministeren.]

bunden Opsparing for disse Virksomheder. Opsparingspligten foreslaas begrænset til den samme Kreds af Virksomheder, som eventuelt vil kunne paalignes Merindkomstskat.

Den bundne Opsparing beregnes for Brugsforeningers Vedkommende af den skattepligtige Del af Indkomsten, der overstiger 4 pCt. af den dividendeberettigede Omsætning efter en stigende Rateskala, hvis Satser bestemmes af Forholdet mellem den skattepligtige Del af Indkomsten og den dividendeberettigede Omsætning. For Produktions- og Salgsforeningers Vedkommende beregnes Opsparingen af den skattepligtige Indkomst saaledes, at Satserne stiger efter det Forhold, hvori enten Leverancer fra Ikke-Medlemmer eller Detailsalg fra Butik indgaar i den samlede Omsætning. Saafremt ingen af de to nævnte Former for Virksomhed uden for Medlemmernes Kreds har fundet Sted i et Forhold, der overstiger $\frac{1}{10}$ af den samlede Omsætning, beregnes ingen Opsparing.

For saa vidt der er paalignet Foreningen Merindkomstskat, fradrages denne Skat i det efter Skalaen beregnede Opsparingsbeløb, saaledes at kun den eventuelt overskydende Del af dette bliver at erlægge. Paaligningen, Optrækket og Inddrivelsen af Opsparingsbeløbene foretages efter samme Regler som foreslaaet for den bundne Opsparing af Aktieselskaber, ligesom ogsaa de øvrige for denne foreslaaede Regler finder tilsvarende Anvendelse paa Opsparingen for de kooperative Virksomheder.

I det hele er de foreslaaede Regler af den Beskaffenhed, at de ikke skulde give Anledning til en Genoptagelse af den principielle Debat om Forholdet mellem de kooperative Virksomheder og Aktieselskaber m. v. i beskatningsmæssig Henseende. (*Korsgaard*: Deri vil De blive skuffet!).

Endvidere har man ment det rigtigt at medtage de i Udskrivningslovens Afsnit D. omhandlede Stiftelser, Korporationer og andre selvejende Institutioner samt endelig udenlandske Selskaber m. v. Her har man imidlertid ikke fundet, at en Merindkomstskat og heller ikke en bunden Opsparing var et praktisk egnet Mittel til at foretage en Binding af den Pengerigelighed, som ogsaa her maa antages at foreligge. Der foreslaas derfor paalignet disse Virksomheder en Tillægsskat paa 25 pCt. af den Indkomstskat til Staten, som allerede er paalignet disse Virksomheder for indeværende Skatteaar.

Hvad Provenuet af de foreslaaede Skatter og Opsparinger angaar, kan der kun opgives anslaaede Beløb. Der er af

Ekspertter foretaget saa nøjagtige Beregninger, som det efter Forholdene er muligt, men Beløbene maa dog opgives med stort Forbehold, da der i vid Udstrækning maa anvendes Skøn. De Beløb, man i Finansministeriet er kommet til, er følgende:

Krigskonjunkturskatten af Personer skulde give ca. 25 Mill. Kr. og Merindkomstskatten af Selskaber 10 à 15 Mill. Kr., altsaa en samlet Sum paa 35 à 40 Mill. Kr. Hertil kommer Tillægsskatten paa selvejende Institutioner m. v., som anslaaes til ca. 300 000 Kr.

I bunden Opsparing for Personer skulde kunne indbringes op imod 80 Mill. Kr. og for Aktieselskaber ca. 25 Mill. Kr., hvortil kommer et Beløb paa ca. 1 Mill. Kr. for de kooperative Virksomheder.

Disse Beløb er imidlertid beregnet uden Fradrag af Krigskonjunkturskat og Merindkomstskat, som jo Personer og Selskaber har Adgang til at fradrage, hvis man baade er paalignet saadan Skat og er kommet ind under Opsparingstilsvaret. Med hvor stort Beløb disse Fradrag vil formindske Opsparingsbeløbet, er det ikke muligt nærmere at angive.

Jeg skal dernæst tillade mig at omtale *Forslaget til Lov om midlertidige Ændringer i Forbrugsafgifterne*.

Forslaget gaar ud paa at gennemføre en Forhøjelse af Tobaksafgifterne og af Omsætningsafgiften af stærke Drikke i Restaurationsvirksomhederne. Begge Beskatningsomraader vedrører et Forbrug, der ikke er strengt nødvendigt, og dertil kommer, at der baade for Tobak og spirituøse Drikkevarer ikke for Tiden kan produceres tilstrækkeligt til Dækning af Efterspørgselen. Man maa derfor kunne gaa ud fra, at en Forhøjelse af Beskatningen ikke vil medføre nogen Indskrænkning af Beskæftigelsen, idet denne under de forhaandenværende Forhold i saa afgørende Grad er betinget af Forsyningen med Raavarer, hvorimod Priserne er af langt mindre Betydning end normalt.

For Tobaksvarernes Vedkommende er der foreslaaet Forhøjelse baade for Cigaretter, Røgtobak, Cigarer og Cigarillos.

For Cigaretterne er der foreslaaet en Forhøjelse af Afgiften med 2 Øre pr. Stk., saaledes at den billigste Cigaret, der i Dag koster 8 Øre i Detailhandelen — hvis Lovforslaget gennemføres —, kommer op paa 10 Øre.

Der er i 1942 overhovedet ikke fremstillet Cigaretter i de 2 højeste Afgiftsklasser, altsaa Cigaretter til Detailpris af over $12\frac{1}{2}$ Øre pr. Stk. Det er blevet gjort